

ÄNDRINGAR

Gemensamma grunder för samverkan och ledning vid samhällsstörningar

Upplaga 3, tryckning 1 mars 2017.

S. 26–27: Referenser till den gamla förordningen om krisberedskap har tagits bort och den nya lagts till; Förordning (2015:1052) om krisberedskap och bevakningsansvariga myndigheters åtgärder vid höjd beredskap, och paragraf 7 ändrad till 6. Förordning (2015:1053) om totalförsvaret och höjd beredskap har lagts till förteckningen.

S. 78, st 4: Texten ”enligt krisberedskapsförordningen” har strukits eftersom det inte är alla myndigheter enligt den som har krav på jour eller beredskap.

S. 78–84: Illustrationerna har bytts mot nya versioner som är tydligare, mer pedagogiska samt ska spegla mer mångfald.

S. 133: Ny version av illustrationen ”Aktörsanalys” med mer korrekta begrepp och realistiska kopplingar mellan aktörer.

S. 134: Ny version av illustrationen ”Skade och konsekvensanalys” utan tidslinje.

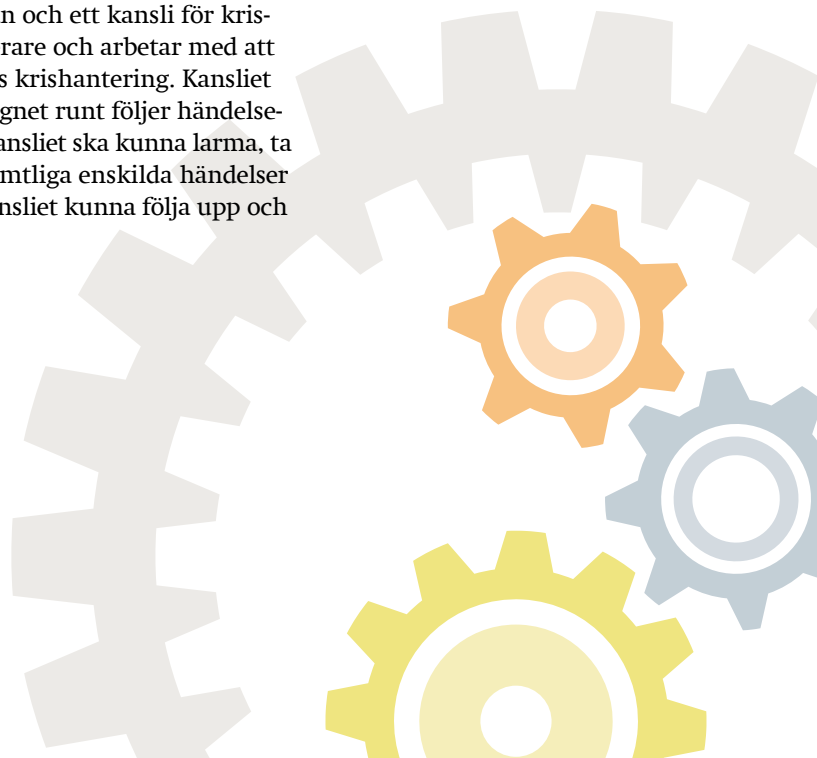
S. 172, fotnot 7: Länsstyrelsen, ej inledande versal.

S. 173. ”Regeringen”, st 1: Ny mening i slutet tillagd; ”Frågor som gäller samhällets krisberedskap och Regeringskansliets krishantering är samlade under inrikesministern i Justitiedepartementet.”

S. 173. ”Regeringen”, st 2: Ändrad beteckning på Krisberedskapsförordningen.

S. 174, st 1 och 2 har bytts ut mot: ”Inrikesministerns statssekreterare leder krishanteringsarbetet och bedömer behovet av samordning i Regeringskansliet och kan sammankalla gruppen för strategisk samordning (GSS), som består av statssekreterare i de departement vars verksamhetsområde berörs.

I Regeringskansliet finns en särskild chefstjänsteman och ett kansli för krishantering. De stödjer inrikesministerns statssekreterare och arbetar med att utveckla, samordna och följa upp Regeringskansliets krishantering. Kansliet för krishantering har en omvärldsbevakning som dygnet runt följer händelseutvecklingen både inom landet och internationellt. Kansliet ska kunna larma, ta fram samlad lägesinformation och en bild av hur samtliga enskilda händelser tillsammans påverkar samhället. Efter en kris ska kansliet kunna följa upp och utvärdera det genomförda arbetet.

S. 180: Beskrivning av den gamla krisberedskapsförordningen borttagen och ersatt med texter som beskriver SFS 2015:1052 och 2015:1053:

Förordning (2015:1052) om krisberedskap och bevakningsansvariga myndigheters åtgärder vid höjd beredskap

Förordningen om krisberedskap och höjd beredskap (krisberedskapsförordningen) reglerar bland annat hur statliga myndigheter genom sin verksamhet ska minska sårbarheten i samhället och utveckla en god förmåga att hantera sina uppgifter, både under krissituationer under fredstid och inför och vid höjd beredskap. En bilaga till krisberedskapsförordningen anger vilka statliga myndigheter som har ett särskilt ansvar för krisberedskapen respektive inför och vid höjd beredskap. Enligt förordningen ska varje statlig myndighet vars ansvarsområde berörs av en krissituation vidta de åtgärder som behövs för att hantera konsekvenserna av krissituationen. Myndigheterna ska dessutom samverka och stödja varandra vid en sådan krissituation.

Krisberedskapsförordningen slår även fast länsstyrelsernas geografiska områdesansvar och myndigheternas skyldighet att efter förfrågan informera regeringen och MSB vid en krissituation. Enligt krisberedskapsförordningen är krisberedskap förmågan att förebygga, motstå och hantera krissituationer genom utbildning, övning och andra åtgärder samt genom den organisation och de strukturer som skapas före, under och efter en kris. Termen kris är inte definierad i förordningen men det finns en förklaring i förarbeten.

Förordning (2015:1053) om totalförsvar och höjd beredskap

Om beredskapen skulle höjas kommer ett antal åtgärder att behöva vidtas och vissa lagar och förordningar träder i kraft. Detta beskrivs i Förordningen om totalförsvar och höjd beredskap. Bestämmelserna i förordningen syftar till att statliga myndigheter genom sin verksamhet ska minska sårbarheten i samhället och utveckla en god förmåga att hantera sina uppgifter inför och vid höjd beredskap. Varje myndighet ska i sin verksamhet beakta totalförsvarets krav. I myndigheternas planering för totalförsvaret ska det ingå att myndigheten under höjd beredskap ska fortsätta sin verksamhet så långt det är möjligt med hänsyn till tillgången på personal och förhållandena i övrigt.

Myndigheternas planering för totalförsvaret ska ske i samverkan med de statliga myndigheter, kommuner, landsting, sammanslutningar och näringsidkare som är berörda.

S. 190, st 3: Paragrafhänvisningar 18–20 ska vara 15–18 enligt nya Krisberedskapsförordningen.

Tillägg: "Förordning (2015:1053) om totalförsvar och höjd beredskap, § 4 och § 8 beskriver myndigheternas beredskapsplanering för totalförsvaret, samt vissa myndigheters informationsskyldighet gentemot Försvarsmakten vid höjd beredskap".

S. 190, st 6, **första meningen:** Orden "delar av" har strukits eftersom Försvarsmakten inte har någon aktiv roll enligt nya krisberedskapsförordningen.

S. 191, fotnot 18: Referensen ändrad till MSB708.

